

[Bjerre.]

tvivl om, at forslaget om nogle få minutter vil være endeligt vedtaget her på rigsdagen.

Forslaget skal jo nu yderligere ud til vælgerens godkendelse; derfor er det nødvendigt, at man siger til de danske vælgere, at de den 28. maj meget nøje må tænke over, hvad de gør, og ikke lader sig forlokke til at se på en eller anden paragraf, som ikke passer dem — det gælder sikkert også for mange herinde, at der er en eller anden paragraf, som ikke passer dem —, men at de prøver på at se på den helhed, som er blevet resultatet, ser på, hvad der er bedst, det nye, der kommer, eller det, vi har, og derefter går ud og stemmer. Hvis der er nogen, der siger, at de ikke har interesse for det, skal de i alle tilfælde gå ud og stemme; dette at være ligeglåd og blive hjemme, når der skal stemmes om en grundlovsændring, er uanstændigt.

Jeg opfordrer på mit partis vegne til at stemme for forslaget, og jeg opfordrer den danske vælgerbefolkning til den 28. maj at gå ud at stemme for det forslag, der er vedtaget her på rigsdagen.

Malchau: Nogle af os, der i dag er medlemmer af landstinget, blev første gang valgt i 1939 ved grundlovsvalget, da man stod overfor en grundlovsrevision bl. a. med landstingets afskaffelse for øje. Det er nu 14 år siden, og landstinget blev ikke afskaffet dengang. Nu tror jeg imidlertid, at landstinget synger sin svanesang. Der står 5 partier bag grundlovsforslaget, og dette er snart færdigbehandlet fra rigsdagens side. Den 28. maj har vælgerne ordet, og det skal da afgøres, om der kan samles 45 pct. for forslaget. Jeg tror, at dette vil blive tilfældet. Selvom der landet over findes mange grundlovsmodstandere, vil jeg finde det meget beklageligt, om forslaget skulle falde ved folkeafstemningen på grund af for ringe tilslutning fra vælgerens side.

Jeg vil dog gerne have lov til her ved forslagets tredje behandling at sige, at som forslaget foreligger, tilfredsstiller det naturligvis ikke i et og alt de enkelte partier, heller ikke det konservative folkeparti, og jeg fremhæver i modsætning til det ærede medlem hr. Hans Hansen, at vi stadig principielt er tilhængere af et tokammer-system. Der kunne ikke skabes flertal herfor, og derfor måtte vi resignere. Den højtærede statsminister har sagt, at der intet revolu-

tionært er i forslaget, men jeg vil dog hævde, at det er en stor og gennemgribende ændring, når vi nu vil forlade tokammer-systemet, som vi har haft siden 1849, og gå over til etkammersystemet.

Også jeg vil på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse, og jeg vil gerne have lov til at føje et par enkelte ord hertil. For mig, og jeg tror, det gælder alle medlemmer af landstinget, har det været en stor glæde og tilfredsstillelse at have haft sæde i dette ting, hvor sagligheden først og sidst har præget arbejdet. Der har altid været et godt forhold og det bedste samarbejde mellem partierne og mellem ledelsen af tinget og dettes medlemmer, alt til gavn for og til fremme af et godt resultat af arbejdet. Arbejdsformen og tonen her i landstinget har været forbillig, det er den erfaring, jeg har gjort i de år, jeg har været medlem af dette høje ting, og jeg benytter lejligheden her til på egne og min gruppes vegne at takke alle fra den højtærede formand til det yngste medlem for godt medarbejderskab og udmærket kammeratskab. Denne tak gælder også landstingets tjenestemænd såvel i salen som udenfor denne.

Der er kun tilbage at ønske, at den afgørelse, vi nu står overfor, og som i givet fald betyder landstingets afskaffelse, må blive til lykke for det danske folk. Det kan jo ikke undgås, at det er med en vis følelse af vemod, vi nu antagelig rykker ud af denne sal. Jeg vil da slutte med at sige: gid ånden fra landstinget også i fremtiden må herske på den danske rigsdag.

Hans Jeppesen: Der kan for mig ikke være nogen tvivl om, at grundlovsforslaget vil blive godkendt ved folkeafstemningen. Der er naturligvis ingen, der er blind for, at der er adskilligt ved demokratiet, som kan kritiseres, men skal spørgsmålet om, hvilken styreform vi ønsker her i dette land, gøres op, er der for mig at se kun to muligheder: demokrati eller diktatur, og om dette spørgsmål kan der ingen tvivl være: vi vælger demokratiet.

Men, siges der så, det nye forslag til Danmarks Riges Grundlov er ikke udtryk for en folkestemning. Jeg vil dertil sige, at det som regel ikke heller vil være tilfældet, således som det var i 1849, da vi gik fra enevælde til demokrati, eller i 1915, da kvinderne fik valget. Men vi står nu ved målet.